

РЕШЕНИЕ

№ 233

гр. София, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7727** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр. чл.77, ал.3 от Закона за водите /ЗВ/.

Образувано е по жалба на „Напоителни системи“ ЕАД, представлявано от А. С. М. срещу решение № 3613 от 25.07.2022г. на директора на Б. дирекция „Д. район“.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на материалния закон и неговата цел. Изложено е, че правилно първоначално административният орган е постановил отказ, поради липсата на съгласие от страна на дружеството като собственик на съоръженията, но последващото решение № 3613/25.07.2022 г., е издадено в несъответствие с материалния закон. Допълнителното споразумение било сключено на 22.02.2022 г., т.е., след изтичане срока на действие на първоначално сключения между страните договор и същото не е породило правно действие, поради изначална липса на правоотношение между страните. Алтернативно, административният орган е бил длъжен повторно да поиска от „Напоителни системи“ ЕАД да представи договор/съгласие като собственик на съоръженията; да провери действителността на едностранно представеното от „Лопушна Енерджи“ ООД допълнително споразумение /същото било нищожно/, което не е било направено. Ответникът, за да изпълни задълженията си е следвало да се убеди дали императивните изисквания на ЗВ са изпълнени. Ответникът е бил уведомен изрично по същата административна преписка за отказа на „Напоителни системи“ ЕАД да даде съгласие за продължаването на срока на предходното разрешително, с писмо вх. №

PP-01-23-3/07.01.2022г. Твърди се, че административният орган неправилно е преценил събраните по преписката факти и обстоятелства и неправилно е ценил и присъединил процесното допълнително споразумение за действително и за правно изразена воля на собственика на съоръженията. В настоящия случай, след като липсвало изпълнение на изискването за съгласие на собственика на съоръженията, директорът на БДДР в условията на обвързана компетентност е бил длъжен да откаже повторно продължаването на срока на действие на разрешителното, респ. да се открие нова процедура по издаване на разрешително, а не процедура за продължаване на действието на настоящото. Органът не е изпълнил задължението си по чл. чл. 61, ал.5 от ЗВ, като не е поискал становището на жалбоподателя, не е обсъдил евентуалните му възражения против издаването на разрешителното, с което е нарушил и чл. 67, ал. 2 от ЗВ и във вр. с чл. 68, т.4 ЗВ. Липсата на съгласие от страна на „Напоителни системи“ ЕАД било правнорелевантно обстоятелство, което представлявало пречка по смисъла на чл. 78, ал. 2, т. 2 и чл. 78а от ЗВ, за да се продължи срока на действие на разрешителното.

Сочи се още, че с продължаването на срока на разрешително №11140152/10.12.2013г. в полза на „Лопушна Енерджи“ ООД, административният орган е дерогирал правомощието си да осъществи контрол за съответствие на водовземането с параметрите на довеждащото съоръжение - водохващане на р. Дългоделска О., в землището на [населено място] и канал "Р-1" с дължина 5457м., преминаващ през землищата на [населено място], [населено място] и с. Г. Д.. Административния орган е изменил разрешителното и в раздел "Воден обект и водно тяло предмет на използването", като по данни на Н. е установил, че средно многогодишното водно количество от 2,06 м³/сек се е увеличило на 2,350 м³/сек, за сметка на което водното количество с обезпеченост 95% от 1,30 м³/сек, драстично е намалено до 0,182 м³/сек, съответно е увеличено минималното количество, което следва да се осигурява в реката, след МВЕЦ „Л.". Последното обаче, по никакъв начин не е отразено в разрешения лимит за производство на електроенергия, нито е била изискана корекция, съответстваща на променените хидрологични условия.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. М. И., която поддържа оспорването на акта, а по същество моли за неговата отмяна, поради незаконосъобразност. Направено е искане за присъждане на разноските по делото.

Ответникът – директор на Б. дирекция „Д. район“ не изпраща процесуален представител в съдебно заседание. На 14.11.2022г. е представена писмена молба, в която се оспорва жалбата. По същество се сочат доводи за нейната неоснователност и законосъобразност на постановения акт. Излага се, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормата на материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения са развити в писмено становище изх. № ПО-04-18/1/16.08.2022г.

Акцентира се, че процесното решение е издадено в изпълнение на решение № 47/13.04.2022г. на министъра на околната среда и водите, с което е отменено решение № PP-01-23/17.02.2022г. за отказ да се продължи срока на разрешително № 11140152/ 10.12.2013г. В решение № 47/13.04.2022г. на министъра на околната среда и водите било прието за установено наличието на допълнително споразумение между „Лопушна Енерджи“ ООД и „Напоителни системи“ ЕАД, т.е документа, за липсата на който е било издадено решението за отказ № PP-01-23/17.02.2022г. /впоследствие

отменено/. Към момента на издаване на процесното решение, както и при постъпване на жалбата, не е спорна валидността на допълнителното споразумение, още повече че дори жалбоподателят го е приложил като доказателство. Отделно от горното допълнителното споразумение е прието от органа, именно защото е ценено от министъра на околната среда и водите, а преписката е била върната за ново произнасяне.

Обжалваното решение било обосновано правно и фактически, съдържало всички законоустановени реквизити. Органът се е съобразил с представеното допълнително споразумение към договор за доставка на вода за енергодобив, както и че са били изпълнени всички материалноправни разпоредби на ЗВ от дружеството „Л. Е.“ ООД. Допълнителното споразумение било граждански договор между жалбоподателя „Напоителни системи“ ЕАД и „Лопушна Енерджи“ ООД и неговото разваляне и недействителност се подчинявали на нормите на гражданското законодателство. Доколкото по преписката нямало доказателства за невалидността му, то ответникът го приемал за документ, който поражда съответния юридически факт, за който е сключен.

Заинтересованата страна- „Лопушна Енерджи“ ООД, представлявано от Г. К. М., чрез процесуален представител адв. К. К. оспорва жалбата. В писмен отговор от 27.10.2022г. посочва, че възражението на жалбоподателя относно липсата на съгласие за продължаване на срока на разрешителното било неоснователно и не кореспондираше с относимите факти и обстоятелства и приложимите законови разпоредби. Съгласно чл. 18 от договора за доставка на вода за енергодобив от 06.12.2013г. същият бил „със срок на действие до изтичане на срока на издаденото от компетентните органи в полза на водоползвателя разрешително за водоползване“. Съгласно чл. 1 от допълнителното споразумение от 22.02.2022г. страните по него са се съгласили, че: а.)то е сключено във връзка със започната процедура от дружеството (водоползвател) за продължаване срока на разрешително № 11140152/10.12.2013 г. за водоземане от повърхностен воден обект с цел производство на електроенергия посредством МВЕЦ "Л." пред компетентния орган - Б. дирекция Д. район („БДДР“) на база заявление с вх. № РР-01-23/08.04.2021 г.; б.) към датата на подписването му договорът е в сила между страните, същите до този момент нямат насрещни претенции една срещу друга във връзка с изпълнението на договора, условията на който остават непроменени, а срокът му ще бъде съобразен с продължения срок на разрешителното. Излага се още, че заявлението за продължаване срока на действие на разрешителното е подадено в законоустановения срок на 08.04.2021г., т.е. преди изтичане на първоначалния срок на разрешителното - 27.09.2021г. Поради висящата процедура по неговото продължаване, инициирана съгласно изискванията на закона, към момента на подписване на допълнителното споразумение разрешителното все още е било в законна сила, както в сила е бил и сключеният между дружеството и „Напоителни системи“ ЕАД договор. По тези съображения моли да бъде отхвърлена жалбата и да се потвърди, като законосъобразен обжалвания акт.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в процеса и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релеванните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

„Лопушна Енерджи“ ООД е титуляр на разрешително № 11140152/10.12.2013 год. за водовземане от повърхностен воден обект - р. Дългоделска О., десен приток на река О., с цел производство на електроенергия посредством МВЕЦ „О.". Разрешителното е с краен срок на действие: 27.09.2021 г.

Административното производство е започнало по повод постъпило заявление с вх. № РР-01-23/08.04.2021г. от „Лопушна Енерджи“ ООД за продължаване срока на действие на разрешително № 11140152/10.12.2013г. за водовземане от повърхностен воден обект - р. Дългоделска О., десен приток на река О., с цел производство на електроенергия посредством МВЕЦ „О.”.

Към заявлението е бил приложен договор за доставка на вода за енергодобив № Д-53-116/06.12.2013г. сключен между „Напоителни системи“ ЕАД и „Лопушна Енерджи" ООД, съгласно който срокът на договора е „до изтичане срока на издаденото от компетентните органи в полза на водоползвателя разрешително за водоползване“.

С писмо изх. № РР-01-23/1/10.09.2021г. е изискано от „Напоителни системи“ ЕАД да уведоми органа дали е в сила договора за доставка на вода за енергодобив № Д-53-116/ 06.12.2013г. и ще бъде ли продължен при същите условия или други условия след евентуалното продължаване на срока на разрешително № 11140152/10.12.2013г.

С писмо изх. № РР-01-23-/2/19.11.2021г. на основание чл.43, т.6 от Наредбата за ползване на повърхностни води е изискано от „Лопушна Енерджи“ ООД представяне на удостоверение за въвеждане в експлоатация на МВЕЦ „Л." (МВЕЦ „О.“).

С писмо вх. № РР-01-2343/3/07.01.2022г. от „Напоителни системи" ЕАД е получено писмо, в което е посочено, че поради съдебна процедура договора за доставка на вода за енергодобив № Д-53-116/06.12.2013г., между „Напоителни системи“ ЕАД и „Лопушна Енерджи" ООД не е продължен.

Представено е и писмо вх. № РР-01-23-/4/13.01.2022г. от „Лопушна Енерджи“ ООД, с което е приложено коригирано заявление за продължаване на срока на разрешителното, разрешение за ползване № ДК-07-СЗР-61/ 29.06.2012г. и писмо до „Напоителни системи“ ЕАД с вх. № АД-24-01-40#1/ 03.12.2021г. с искане за становище за действието на договор за доставка на вода за енергодобив № Д-53-116/06.12.2013г. сключен между „Напоителни системи” ЕАД и „Лопушна Енерджи” ООД. С писмо с изх. № РР-01-23-/5/20.01.2022г. е изискано от „Лопушна Енерджи“ ООД представяне на нов договор или документ за наличие на друго административно или съдебно производство свързано с подновяване на договора, въз основа на който на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК, органът ще може да спре процедурата по преписка с вх. № РР-01-23/08.04.2021г. Предоставен е бил 14 дневен срок, който до момента на постановяване на решението е изтекъл, но такъв документ не е бил представен по преписката.

Издадено е решение № РР-01-23/17.02.2022г. от директора на Б. дирекция „Д. район“, за отказ да се продължи срока на разрешителното на основание чл.78, ал.2, т.2 във вр. с чл.60, ал.2, т.3 и чл.78, ал.2, т.3 от ЗВ. Решението е било обжалвано пред министъра на околната среда и водите.

С решение № 47/ 13.04.2022г. на министъра на околната среда и водите било е отменено решение № РР-01-23/17.02.2022г. за отказ да се продължи срока на разрешителното и преписката е върната за ново произнасяне на ответника, съобразно мотивите.

С определение № 5712/18.07.2022г. постановено по адм. дело № 4537/2022г. по описа на АССГ, II-ро отд., 56 състав на основание чл.159, т.8 АПК е била оставена без разглеждане жалбата на „Лопушна Енерджи“ ООД против решение № РР-01-23/17.02.2022г. на директора на Б. дирекция „Д. район“ за отказ да се продължи срока на разрешителното, като делото е прекратено, поради оттегляне на жалбата. Определението е влязло в законна сила.

Представено е допълнително споразумение от 22.02.2022г. към договор за доставка на вода за енергодобив № Д-53-116/06.12.2013г., сключено между „Напоителни системи“ ЕАД и „Лопушна Енерджи“ ООД, по силата на което страните са се съгласили, че цитираният договор е в сила между тях, нямат насрещни претенции във връзка с изпълнението му и условията остават същите, а срокът на договора ще бъде съобразен с продължения срок на разрешителното.

Административното производство е приключило с издаване на решение № 3613 от 25.07.2022 г. на директора на Б. дирекция „Д. район“, с което на основание чл. 78 и чл.78а във вр. чл.50а от ЗВ, § 146, ал.2 от ПЗР на ЗВ е изменен и продължен срока на действие на разрешително № 11140152/10.12.2013г. за водовземане от повърхностен воден обект - р. Дългоделска О., десен приток на река О., е цел производство на електроенергия посредством МВЕЦ „О.“ (МВЕЦ Лопушна) с титуляр „Лопушна Енерджи“ ООД, ЕИК[ЕИК].

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, считано от 27.07.2022г.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от „Напоителни системи“ ЕАД и на всички основания по чл.146 АПК, преценява следното:

На първо място, актът е постановен от компетентен орган по чл. 52, ал. 1, т. 4 ЗВ, а именно от директора на Б. дирекция „Д. район“, тъй като се касае за водовземане и ползване на воден обект – река Дългоделска О., десен приток на река О., както и че това се осъществява на териториалния район на посочената дирекция – арг. чл. 152, ал. 1, т. 1 ЗВ. Не се констатира порок на решението по чл.146, ал.1 от АПК.

На второ място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват

пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. В случай, че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

Жалбоподателят е направил възражение, че при издаване на оспореното решение е нарушено правото му на защита, тъй като не е било изискано становище от него в хода на производството. Съдът намира, че това възражение е неоснователно, тъй като административният орган е уведомил „Напоителни системи“ ЕАД, че може да представи доказателства за изясняване на фактите по преписката. Видно от писмо изх. № РР-01-23/1/10.09.2021 г., жалбоподателят е бил информиран във връзка с направеното искане за продължаване на срока на действие на разрешението за водовземане, както и за възможността да приложи доказателства за съответствие с чл. 78, ал. 2, т. 2 на ЗВ. Видно от депозираното писмо вх. № РР-01-23/3/07.01.2022г. /стр. 121/ жалбоподателят е изложил своите аргументи, че поради висящи съдебни процедури между двете дружества, срокът на договора за доставка на вода за енергодобив не е продължен и решение за подновяването му, както и условията за сключването му ще бъде взето след приключване на споровете. Ето защо съдът приема, че са спазени процесуалните правила,

като е била дадена възможност на „Напоителни системи“ ЕАД активно да участва в административното производство.

На четвърто място, спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК.

За да се продължи срокът на действие на разрешителното, следва да е подадена молба пред органа, който го е издал, преди изтичането му (чл. 78, ал. 1 от ЗВ) и да са спазени следните условия: да не се нарушават нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси и да са изпълнени условията на издаденото разрешително (ал. 2, т. 2 и т. 3 на чл. 78 от ЗВ). По делото не е спорно, че изискването на чл. 78, ал.2, т.1 от ЗВ е изпълнено, защото заявлението за продължаване срока на действие на разрешителното е подадено преди изтичане на срока му /27.09.2021г./. В случая, процедурата за изменение и продължаване на разрешителното за водоземане от повърхностен воден обект е открита на 08.04.2021г.

Спорен по делото е въпросът дали е изпълнено условието на чл.78, ал.2, т.2 ЗВ, а именно: с исканото удължаване на срока на действие на разрешително № 11140152/10.12.2013г. нарушават ли се нормативни разпоредби.

Настоящият състав намира, че при постановяването на решението правилно е приложен материалния закон. В хипотеза като процесната, при която източникът на водоземане е собственост на юридическо лице, наличието на съгласие на собственика на водоизточника е абсолютна процесуална предпоставка за издаване на разрешение за водоземане. Съгласно чл.60, ал.2, т.3 ЗВ към заявлението за издаване на разрешително за водоземане от съществуващо съоръжение се прилага документ, удостоверяващ съгласието на собственика му.

В настоящия случай между „Напоителни системи“ ЕАД и „Лопуина Енерджи“ ООД е бил сключен договор за доставка на вода за енергодобив № Д-53-116/06.12.2013г. Срокът на действие на този договор по силата на чл.18 от него следва да се счита до 27.09.2021г. Във висящото административно производство е било представено допълнително споразумение от 22.02.2022г., като двете страни са постигнали съгласие, че този договор продължава да е в сила между тях и условията по него остават непроменени, а неговият срок ще бъде съобразен с продължения срок на разрешително № 11140152/10.12.2013г. Жалбоподателят, който е страна по това допълнително споразумение, счита, че същото не е породило правно действие, поради липса на правоотношение между страните, защото към момента на неговото подписване /22.02.2022г./ срока на действие на договора вече е бил изтекъл. Административният

орган няма правомощие да проверява действителността на това споразумение, неговата валидност не може да бъде преценявана и от настоящата съдебна инстанция. Правоотношението между „Напоителни системи“ ЕАД и „Лопушна Енерджи“ ООД е с гражданско-правен характер и след като една от страните твърди, че споразумението е нищожно, то следва да защити своите права и накърнени интереси по реда на ГПК и на основанията по ЗЗД. По делото не са представени писмени доказателства- съдебно решение, с което да е обявена недействителността на този договор, поради което трябва да се приеме, че същият е породил правни последици.

По силата на чл.180 ГПК, частният документ, който е подписани от лицата, които са го издали, съставлява доказателство, че изявленията, които се съдържат в него, са направени от тези лица. В настоящия процес жалбоподателят не е оспорил истинността на частния диспозитивен документ /допълнително споразумение от 22.02.2022г./, поради което трябва да се приеме, че същият е автентичен и материализираното в него изявление е направено и изхожда от представителите на жалбоподателя и заинтересованата страна. Поради изложеното, ответникът правилно е приел, че „Напоителни системи“ ЕАД е дало своето съгласие за доставка на водни маси за енергодобив от негов воден обект.

Ето защо, към момента на постановяване на решението- 25.07.2022г. заявителят е разполагал с надлежни доказателства, установяващи съгласието на собственика на съоръжението за водовземане на река Дългоделска О., поради което е изпълнено императивното изискване на закона- чл.78, ал.2, т.2 ЗВ във вр. чл.60, ал.2, т.3 ЗВ. Съжденията на административния орган в тази насока са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно посочената хипотеза на закона.

В конкретното административно производство, ответникът няма задължение да осъществява контрол за съответствие на водовземането с параметрите на довеждащото съоръжение- водохващане от р. Дългоделска О. и канал „Р-1“ с дължина от 5475м. В това производство ответникът следва да провери дали са изпълнени условията на издаденото разрешително, но възражения в тази връзка не са направени от оспорващия. Що се отнася до променените величини в раздел „Воден обект и водно тяло, предмет на използването“, относно увеличеното средногодишно водно количество при пункта за водохващане и намаленото водно количество с обезпеченост 95%, се касае за преценка по целесъобразност, която е извън предмета на съдебния контрол /чл.145, ал.1 АПК/.

В заключение, съдът приема, че **решение № 3613 от 25.07.2022г.** на директора на Б. дирекция „Д. район“ е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдено. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици за „Напоителни системи“ ЕАД.

При този изход на спора искането на представителя на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като се дължи юрисконсултско възнаграждение, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100.00 /сто/ лева.

Заинтересованата страна също е обективирала искане за присъждане на разноски, но по делото не е представен договор за правна помощ, от който да се установи какъв размер адвокатско възнаграждение е заплатено на адв. К. К., а други разноски в процеса не са направени.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, **Административен съд София-град**, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Напоителни системи“ ЕАД, представлявано от А. С. М. срещу **решение № 3613 от 25.07.2022г.** на директора на Б. дирекция „Д. район“.

ОСЪЖДА „Напоителни системи“ ЕАД, представлявано от А. С. М., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3 да заплати на Б. дирекция „Д. район“ с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез

Административен съд София - град пред Върховния административен съд
на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис
от него по реда на чл.138 АПК

Съдия: